

Adam Kołodziejski

Wicina, gm. Jasień, woj.
zielonogórskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 102-103

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził dr Adam Kołodziejski. Finansowało Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze. Czternasty sezon badań. Grodzisko kultury łużyckiej z okresu halasztackiego.

Kontynuowano prace na największym obniżeniu obiektu, zmierzając do odsłonięcia drogi prowadzącej do grodu i umocnień bramnych. Odsłonięto zwalone drewniane konstrukcje palisadowe, fragment wewnętrznej drogi przywałowej i rozsypisko wału. Od strony majdanu wyeksplorowano w obrębie wykopu intensywnie czarną, tłustą, o spoiestej konsystencji i dużej miąższości warstwę kulturową oraz odkryto częściowo zarysy budynku, który prawdopodobnie wiąże się z poszukiwanym przejściem bramny. Dotychczasowe próby odnalezienia zewnętrznej drogi prowadzącej do grodu przyniosły wynik negatywny. Wśród materiału ruchomego bardzo obficie występuje ceramika i szczątki organiczne. W obrębie konstrukcji obronnych znaleziono szpile brązowe, grot od strzały łuku oraz paciorki szklane.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Oddziale Archeologicznym Muzeum Ziemi Lubuskiej.

Prace badawcze będą kontynuowane w dalszym ciągu na tym odcinku, z uwzględnieniem rozszerzenia wykopów. Po zakończeniu badań projektowane jest zrekonstruowanie w tym miejscu fragmentu umocnień obronnych.

WICINA, gm. Jasień
woj. zielonogórskie
Stanowisko 11

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził dr Adam Kołodziejski. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy i ostatni sezon badań. Osada otwarta kultury łużyckiej z okresu halasztackiego.

Stanowisko położone jest około 1000 m na południe od wsi Wiclina i około 150 m na zachód od drogi do Roztoków, na terenie dorywczo eksploatowanej zwirowni. Ratownicze badania wykopaliskowe objęły całą krawędź wybierzyńska kruszywa. Odsłonięto obszar trzech arów. Stwierdzona została niezbyt intensywna warstwa kulturowa, o grubości nie przekraczającej 20 cm, w której wystąpiła obficie ceramika i kości zwierzęce. W obrębie wykopu zlokalizowano i wyeksplorowano dwa paleniska oraz osiem jam, nie ujawniając jednak żadnych elementów konstrukcyjnych. Zawartość jam stanowiła wyłącznie ceramika i nieliczne kości zwierzęce oraz w jednym przypadku dodatkowo dużych rozmiarów ciężarek tkacki, zachowany w dwóch fragmentach. Osadę datować należy na fazę D okresu halasztackiego. Stanowi ona kolejny zbadany punkt wiclińskiego zespołu osadniczego, koncentrującego się wokół grodziska,

któremu odpowiada chronologicznie.
Materiały znajdują się w Oddziale Archeologicznym MZL.

Badania zakończono.

WIERZOWICE, gm. Leżajsk
woj. rzeszowie
Stanowisko 4

patrz
okreasy brązu

WYLAZŁÓW, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

P. P. Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Ryszard Rogosz. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej /Halstatt C-D/, osada wczesnośredniowieczna z X-XI wieku, cmentarzysko wczesnośredniowieczne z 2 połowy XII wieku.

W ramach programu prac ratowniczych na terenie zbiornika wodnego w "Jeziorsku", przebadano stanowisko nr 3 w Wylazłowie. Usytuowane jest na łagodnym płaskowyżu prawego brzegu rzeki Warty, rozpoznane zostało szczególnie w wyniku badań powierzchniowych, sondazowych i wiertniczych, a następnie systematycznych obejmujących płaszczyznę 1000 m².

Wstępna analiza rozplanowania poszczególnych obiektów, ich funkcji i chronologii wykazała, że rozległe stanowisko ma charakter wielokulturowy, na który składały się półziemianki, paleniska i jamy ludności kultury łużyckiej /Halstatt C/ skupione zwłaszcza w obniżonej części zachodniej, liczne ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego występujące na skraju osady starszej i kulminacji wzniesienia oraz pojedyncze groby szkieletowe z końcowej fazy wczesnego średniowiecza skupione w części zachodniej.

Osada otwarta z X-XI wieku charakteryzuje się zagęszczeniem pól i pełnych ziemianek o nieregularnych kształtach i wymiarach ca 2,5 x 3,5 m, palenisk raczej krótkotrwale użytkowanych i jam gospodarczych, przy stosunkowo ubogim nasyceniu materiałowym. Mało zróżnicowany asortyment form przy ujednostojonym systemie produkcji występujących naczyń oraz sporadycznie znajdujących innych materiałach ruchomych, pozwalają wnioskować, że osada wczesnośredniowieczna o raczej dosyć chaotycznej zabudowie miała charakter gospodarczo-